

Sygn. akt IV U 294/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **B. K. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 13.05.2013 roku, znak: (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

I oddala odwołanie;

II zasądza od B. K. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

B. K. (2) odwołał się od decyzji ZUS w W., którą przyznano 75% świadczenia rehabilitacyjnego, uzasadniając to m. in. tym, że w 2001 r. uległ wypadkowi przy pracy. Choroba na którą otrzymał świadczenie rehabilitacyjne połączona jest z wypadkiem i jest bezpośrednią konsekwencją wypadku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł uzasadniając to m. in. tym, że lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z 16.04.2013 r. orzekł o celowości przedłużenia wnioskodawcy świadczenia rehabilitacyjnego w związku z ogólnym stanem zdrowia. Organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 28.04.2013 r. do 23.12.2013 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Sąd ustalił:

W dniu 2.01.2013 r. B. K. (2) złożył organowi rentowemu wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia.

Decyzją z 31.01.2013 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 29.12.2012 r. do 28.03.2013 r. w wysokości 90% podstawy wymiaru, od 29.03.2013 r. do 27.04.2013 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Od decyzji tej ubezpieczony nie odwołał się.

W dniu 18.04.2013 r. B. K. (2) złożył organowi rentowemu wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia.

Decyzją z 13.05.2013 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 28.04.2013 r. do 23.12.2013 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Od decyzji tej ubezpieczony odwołał się

Dowód: wnioski o świadczenie rehabilitacyjne, decyzje z 31.01.2013 r. i z 13.05.2013 r. w aktach ZUS – w zał.

Biegli sądowi specjaliści neurolog i ortopeda rozpoznali u powoda:

- stan po złamaniu dwukostkowym podudzia prawego leczonym operacyjnie powikłany zapaleniem żył głębokich podudzia prawego
- stan po złamaniu obojczyka lewego
- stan po złamaniu paliczka bliższego palca III ręki lewej
- przewlekła niewydolność żylna kończyny dolnej prawej po przebytych w okresie złamania dwukostkowego podudzia prawego zakrzepicy żył głębokich podudzia prawego

I orzekli, że świadczenie rehabilitacyjne za okres od 28.04.2013 r. do 23.12.2013 r. nie było przyznane z powodu schorzenia narządu ruchu lub schorzenia układu nerwowego; było przyznane z powodu schorzenia angiologicznego.

Dowód: opinia łączna biegłych – k. 17

Biegły sądowy specjalista angiolog rozpoznał u powoda:

- przebyta zakrzepica żył głębokich kończyny prawej w 2001 i 2012 r.
- zespół pozakrzepowy
- niewydolność żylna 5 o (...)
- stan po leczeniu operacyjnym dwukostkowego złamania podudzia prawego

I orzekł, że schorzenia angiologiczne mają związek z wypadkiem jakiego powód uległ w 2001 r. Po wyczerpaniu świadczenia rehabilitacyjnego jest zdolny do pracy.

Dowód: opinia biegłego – k. 46

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa(tekst jednolity Dz.U. z 2010 r. nr 77 poz. 512 z późn. zm.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Świadczenie rehabilitacyjne wynosi 90% podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres pierwszych trzech miesięcy, 75% tej podstawy za pozostały okres, a jeżeli niezdolność do pracy przypada w okresie ciąży – 100% tej podstawy (art. 19 ust 1. cyt. Ustawy z 25.06.1999 r.)

Bezsporne w sprawie było, że powód złożył organowi dwa wnioski o świadczenie rehabilitacyjne, w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia i że organ rentowy przyznał powodowi świadczenie rehabilitacyjne w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia za okresy:

- 1) Od 29.12.2012 r. do 28.03.2013 r. w wysokości 90% podstawy wymiaru,
- 2) Od 29.03.2013 r. do 27.04.2013 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru,
- 3) Od 28.04.2013 r. do 23.12.2013 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru,

t.j. na okres 12 miesięcy.

Niesporne pozostawało, że powód nie odwołał się od pierwszej decyzji ZUS z 31.01.2013 r. Odwołał się od decyzji z 13.05.2013 r., która de facto była kontynuacją i konsekwencją decyzji z 31.01.2013 r. a także, że powód nie składał organowi rentowemu wniosku o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną wypadkiem przy pracy, któremu uległ w 2001 r.

Skoro powód nie złożył organowi rentowemu wniosku o świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem przy pracy, to organ rentowy z „urzędu” nie mógł wydać decyzji w tym zakresie. Organ rentowy wydał obie decyzje z 31.01.2013 r. i z 13.05.2013 r. – w całości uwzględniające wnioski powoda – tj. z ogólnego stanu zdrowia co skutkowało ustaleniem podstawy wymiaru tego świadczenia w wysokości 90% przez pierwsze trzy miesiące świadczenia i w wysokości 75% przez pozostałe okresy.

Sąd był związany treścią zaskarżonej decyzji oraz zakresem odwołania.

Biegli sądowi specjaliści neurolog i ortopeda orzekli, że podstawą przyznania świadczenia rehabilitacyjnego było schorzenie angiologiczne, a nie schorzenie narządu ruchu czy układu nerwowego. Biegły sądowy specjalista angiolog orzekł zaś, że przebyta zakrzepica żył głębokich kończyny dolnej prawej w 2001 r. i w 2012 r. pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy jakim uległ w 2001 r.

Powód, mimo pouczenia nie wniósł zastrzeżeń do opinii biegłych.

Sąd przyjął, że zgadza się z ustaleniami i wnioskami końcowymi wszystkich opinii. Sąd w całości dał wiarę wszystkim opiniom albowiem są pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Reasumując organ rentowy wydał prawidłową decyzję w dniu 13.05.2013 r. – zgodnie z wnioskiem powoda.

Hipotetycznie- gdyby powód złożył organowi rentowemu w dniu 2.01.2013. r i w dniu 18.04.2013 r. wnioski o świadczenie rehabilitacyjne w związku z niezdolnością spowodowaną wypadkiem przy pracy, to organ rentowy – hipotetycznie – uwzględniając wnioski powoda, przyznałby mu świadczenie rehabilitacyjne za okres od 29.12.2012 r. do 23.12.2013 r. w wysokości 100% podstawy wymiaru, po myśli art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 r. nr 167 poz. 1322).

Takich wniosków powód jednak nie złożył.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴§1 kpc odwołanie oddalono.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 kpc, zaś ich wysokość – w §11 ust. 2 w zw. z §2 ust. 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz 490)